

## מ"ת 6935/08/17 - מדינת ישראל נגד פיוטר סעקיאן

15 אוגוסט 2017

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו  
מ"ת 6935-08-17 מדינת ישראל נ' סעקיאן  
6934-08-176936-08-17  
מספר פל"א 358715/2017

לפני כבוד השופטת ענת יהב-שופטת  
המבקשת: מדינת ישראל

נגד  
המשיב: פיוטר סעקיאן

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד פינצ'י

ב"כ המשיב עו"ד מלמה

המשיב נוכח

[פרוטוקול הושמט]

### החלטה

בפניי בקשה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים של המשיב, לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996.

הבקשה מתבקשת לאור העובדה כי במקביל הוגש כתב אישום אשר מייחס למשיב כי נתפס נוהג ביום 12.8.17 בשעה 17:30 בתוככי העיר בת ים כשהוא שיכור ובבדיקת נשיפה נמצא ריכוז אלכוהול של 742 מיקרוגרם לליטר אוויר נשוף.

עוד נרשם בכתב האישום כי הנאשם כשל במבחני המאפיינים.

המבקשת טוענת בבקשתה כי מדובר במשיב רצידיביסט, זה היא למדה מהעובדה כי על פי רישום תעבורתי המצוי בחומר החקירות הורשע בשנת 2012 בעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול.

הצדדים אינם חלוקים לעניין הראיות לכאורה בשלב הזה, והדין נסוב סביב עילת המסוכנות וכיצד ניתן לאיינה.

בא כוח המבקשת טוענת כי פסילתו של המשיב לבדה אין בה כדי לאיין את המסוכנות ויש צורך, בגלל אותו "רצידיביזם" להותיר את המשיב במעצר בית מלא וערבויות נוספות.

בא כוח המשיב טוען כי אין כל ראיה בתיק החקירה בדבר אותו גזר דין אשר מוכיח את העבירה אשר לטענת המבקשת מבססת את המסוכנות, כך שלא ניתן לבחון האם מדובר על נהיגה בשכרות, נהיגה חתת השפעת אלכוהול, ולא ניתן לעמוד על הנסיבות של התיק בסיס המסוכנות.

אניח, כפי שעשה הסינגור, ולרעתו של המשיב, אף על פי שיש לבחון דווקא את הנסיבות לקולא, כי מדובר בנהיגה תחת השפעת אלכוהול כפי שרשום בבקשה. עדיין, אינני מבינה מה שונה תיק זה מתיקים רבים אחרים אשר מונחים בפני בית משפט לא אחת ובאופן תדיר כאשר מדובר בשכרות שנייה והנאשמים מגיעים לבית משפט באופן רגיל וללא צורך בכל בקשה חריגה כגון בקשה זו.

כמובן שתמיהה זו אף מתחדדת נוכח הפסיקות הרבות של בתי המשפט בדבר החריגות במעצר אדם אשר ביצע עבירות תעבורה וכן לאור העובדה כי מקום שבו ניתן לאיין את המסוכנות של נהגים בפסילתם כאשר אין כל ראיה לכך שאינם ממלאים אחר הוראות בית משפט או מאידך שיש בעברם התעבורתי משום הוכחת מסוכנות רבה, הרי שיש להסתפק באמצעי זה שאינו דרסטי.

זאת כמובן תוך תשומת לב כי מדובר במי אשר טרם נשפט, טרם הורשע, ועל מנת ליצור אפקט הרתעתי בלבד שייתן מענה לאותה המסוכנות.

גם לעניין אותו "רצידיביזם" אשר ציינה המבקשת אינני מסכימה. לא ניתן לטעון ברצינות כי מי אשר מדובר בעבירה שנייה שהינה מאותה משפחה ואינה דומה לה, כאשר העבירה הישנה נעברה בשנת 2011, נגזר דינו ב-2012, והעבירה האחרונה שבגינה נמצא היום נעברה לאחר 6 שנים, ו-5 שנים ממתן גזר הדין, כי מדובר במי אשר מזלזל בהוראות החוק והינו אדם אשר מבצע את אותה עבירה באופן תכוף ומסוכן באופן ממשי.

כמו כן, עיון ברישום התעבורתי מלמד אף כי לא מדובר במי אשר עברו מכביד, נהפוך הוא, למשיב ותק נהיגה משנת 2003, לחובתו 7 הרשעות בלבד, רובן מסוג ברירות משפט והאחרונה שבהן היא העבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול. מכאן שהנאשם לא מבצע אף עבירה שהיא במהלך ה-5 השנים האחרונות.

אינני מבינה על איזו מסוכנות חריגה שלא ניתן לאיינה באמצעי שהוא פחות דרסטי מצביעה המבקשת או על אילו נסיבות חריגות שבעטין מתבקשת שלילת חירותו של אדם כפי שנתבקשה.

סופו של יום ואף על פי שקיימת עילת מעצר, הרי שלאור העובדה שכבר פסלתי את רישונו של המשיב בהליך מקביל

בהסכמתו, נראה לי כי מסוכנותו מתאינת בכך ואינני קובעת כל ערבויות נוספות.

לפיכך, אני דוחה את הבקשה במלואה.

**ניתנה והודעה היום כ"ג אב תשע"ז,  
15/08/2017 במעמד הנוכחים.  
ענת יהב, שופטת**